

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

29 NOVEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

VERSLAG

namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer J. Timmermans
(Hoofdstuk 11 — Leefmilieu)

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer M. Capoen.

Vaste leden : de heren H. Brouns, P. Desmet, H. Marsoul, B. Vandendriessche en J. Van Looy ;

de heren J. Peeters, G. Swennen, R. Swinnen en J. Timmermans ;

de heren J. Gabriels, F. Vergote en M. Verwilghen ;

de heer X. Buisseret ;

de heer M. Capoen ;

de heer L. Barbé.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, F. Cauwenberghs en J. De Meyer, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche ;

de heren J. De Mol, R. Landuyt en C. Lisabeth en mevrouw L. Maximus ;

mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer A. Denys en mevrouw J. Leduc ;

de heer J. Caubergs ;

de heer J. Caudron ;

mevrouw V. Dua.

Zie :

605 (1993-1994)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

— Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

DAMES EN HEREN,

De commissie voor leefmilieu en natuurbehoud besprak hoofdstuk 11 -leefmilieu van dit ontwerp van decreet op haar vergaderingen van 14 en 16 november 1994. Deze bespreking gebeurde in samenhang met de bespreking van de begroting voor leefmilieu voor 1995. Voor de inleiding van de minister en de algemene bespreking verwijzen we naar het verslag van J. Timmermans bij de begrotingsbespreking (zie stuk 15 (1993-1994) — Nr. 8-F)

Artikelsgewijze bespreking**Artikel 2**

Dit artikel bepaalt dat het samenwerkingakkoord tussen de federale staat en de gewesten over de coördinatie van het beleid inzake invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen wordt goedgekeurd.

Een amendement van de heren De Vlieghe, Denys en Geysels stelt voor dit artikel weg te laten. (Zie stuk 605 (1993-1994) — Nr. 2) De Vlaamse Raad kan geen samenwerkingsakkoord goedkeuren, dat nog niet bekend is bij de Raad. Bovendien hoort zulke bepaling niet thuis in een programmadecreet.

De heren Brouns, Timmermans en Capoen dienen een amendement in dat de tekst van het artikel vervangt. (Zie stuk 605 (1993-1994) — Nr. 3). Er wordt voorgesteld artikel 33 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen aan te vullen met een nieuwe derde paragraaf. Hierin wordt bepaald dat de Vlaamse regering een vergoeding kan opleggen bij de invoer of uitvoer van afvalstoffen, tot dekking van de administratieve kosten, die het gevolg zijn van de kennisgevings- en toezichtsprocedure die is ingesteld door de Europese verordening nr. 259/93.

De Raad van State heeft in zijn advies van 31 mei 1994 over een ontwerp van besluit van de Waalse regering tot uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten over de invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen, gesteld dat dit moet beschouwd worden als een belasting en dat die slechts bij decreet kan worden opgelegd. Met deze nieuwe bepaling wordt hieraan tegemoet gekomen.

De minister voegt hieraan toe dat het bewuste samenwerkingsakkoord later hoe dan ook nog door de Vlaamse Raad moet worden bekrachtigd.

Het amendement van de heren De Vlieghe, Denys en Geysels wordt ingetrokken.

Het amendement van de heren Brouns, Timmermans en Capoen en daarmee de nieuwe tekst van artikel 2, wordt eenparig aangenomen.

Artikel 3

Dit artikel handelt over de milieuheffingen op de afvalstoffen.

Over de heffingen voor illegale verwijdering merkt de heer Barbé op dat in de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat het hier gaat om een beteugeling via heffingen van installaties die niet tijdig hun vergunningen aanvragen

of verlengen. Betekent dit dan dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen vergunde en niet-vergunde bedrijven ? Hoe kunnen niet-vergunde bedrijven blijven verderwerken ? Deze maatregel impliceert volgens de spreker ook dat de niet-vergunde bedrijven bekend zijn bij OVAM.

De minister verduidelijkt dat het hier gaat om de installaties van de Intercommunales. Het is de bedoeling om met deze verhoogde heffingen de openbare besturen aan te zetten om afvalstoffen te verwerken met vergunde installaties.

Over de heffingen voor het storten van afvalstoffen, zegt de heer Brouns dat hij kan instemmen met de voorgestelde verhoging. Maar het zou volgens hem nuttig zijn om verminderingen toe te staan, wanneer te storten afvalstoffen vooraf worden verkleind of wanneer er vooraf stortgasonttrekking zou plaatsvinden. De heer Brouns pleit dus voor een getrapte heffing, naargelang er inspanningen worden gedaan om het storten milieuvriendelijker te laten gebeuren. De heer Brouns is overigens ook van oordeel dat dit gemakkelijk kan gecontroleerd worden op de stortplaatsen zelf.

De minister gaat akkoord met deze benadering voor wat de stortgasonttrekking aangaat, voor zoverre dit geen budgettaire weerslag zou hebben.

De heren Desmet, Timmermans en Capoen dienen een amendement in dat er toe strekt een verlaagde heffing in te voeren voor storten op stortplaatsen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van energie-inhoud van het stortgas. (zie stuk 605 (1993-1994) – Nr. 3). Daar staat tegenover dat de heffing voor het storten op stortplaatsen zonder stortgasonttrekking licht moet worden verhoogd. Op die manier wordt het een budgettair neutrale operatie. In 10° (stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen) en 15° (monostortplaats voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen) worden de heffingen respectievelijk 920 frank per ton wanneer er geen stortgasonttrekking is en 800 frank per ton wanneer dit wel het geval is.

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

De Minister deelt mee dat onder § 2, 5° de tekst moet gelezen worden „5° 400 fr. per ton voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen anders dan door verbranding, in een stallatie vergund overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;”

Het betreft hier een technische onvolkomenheid in het ontwerp van decreet. De commissie stemt hiermee in.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikelen 4 tot 6

Deze artikelen worden aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Dit artikel handelt over het dossierrecht te betalen op kennisgevingsdossiers met betrekking tot genetische gemodificeerde organismen, micro-organismen of pathogenen.

De heer Barbé merkt op dat er een samenwerkingsakkoord tussen de federale regering en de gewesten hierover in de maak is. Het IHE zou optreden als technisch deskundige bij deze kennisgevingsdossiers. Dit samenwerkingsakkoord is op

zijn beurt de omzetting van een Europese richtlijn. De spreker vraagt hoever het staat met het samenwerkingsakkoord.

De minister antwoordt dat de federale minister van volksgezondheid een voorstel heeft gedaan. Dit is ondertussen door de Vlaamse regering besproken. De federale minister moet nog antwoorden op de opmerkingen van de Vlaamse regering.

Dit artikel wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikelen 8 tot 10

Deze artikelen worden aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 11

Dit artikel wordt aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikel 12

Dit artikel bepaalt de afschaffing van de k-factoren voor de berekening van de heffing voor bedrijven, die onderworpen zijn aan sectoriële lozingsvoorwaarden die soepeler zijn dan de algemene lozingsnormen. Dit gebeurt door de waarde van de k-factoren op 1 te brengen.

De heer Barbé stelt dat dit een goede maatregel is. Hij vraagt of er tegelijkertijd ook geen wijziging kan worden aangebracht aan het systeem van de berekening van de vuilvracht op basis van omzettingscoëfficiënten (artikel 35 septies van de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren). Er zijn volgens de spreker sectoren waar het voordeliger is om deze omzettingscoëfficiënt te gebruiken voor de berekening van de heffing, dan het uitvoeren van metingen. De heer Barbé is van oordeel dat dit moet worden ongedaan gemaakt.

De minister antwoordt dat de stapsgewijze afschaffing van de k-factoren een vroegere beslissing was. Nu wordt er voor geopteerd om voor het overige niets meer te wijzigen aan het heffingenstelsel in afwachting van de resultaten van het effectiviteitsonderzoek door de werkgroep heffingen. Het zou niet goed zijn nu nog veel zaken te wijzigen, die achteraf dan toch weer veranderd zouden moeten worden. Begin van volgend jaar zullen de resultaten van de werkgroep bekend zijn. Hierna zal het mogelijk zijn om alle wijzigingen aan het heffingenstelsel gelijktijdig door te voeren.

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen

Artikel 13

Dit artikel wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 14

Dit artikel wordt aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikel 14bis (nieuw)

De heren Brouns, Timmermans en Capoen dienen een amendement in dat er toe strekt een nieuw artikel 14bis in te voegen waarin wordt bepaald dat de belasting van de visverloven wordt aangepast. (zie stuk 605 (1993-1994) — Nr. 3)

Het gaat hierbij om een lichte verhoging, die zelf door de Hoge Raad voor de Riviervisserij is gevraagd. Hierdoor zullen de inkomsten van het visserijfonds stijgen, wat het mogelijk maakt om de visserijproblematiek op een meer professionele basis aan te pakken. Men rekent op een stijging van de inkomsten met ongeveer 10 miljoen frank.

De indieners zeggen dat dit voorstel uiteindelijk ten goede komt van de hengelaars, die graag bereid zullen zijn om meer te betalen voor het jaarlijks visverlof, nu de visstand in de waterlopen stijgt dankzij de waterzuivering.

Dit nieuwe artikel wordt eenparig aangenomen.

Eindstemming

Het volledige hoofdstuk 11 — leefmilieu van het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

J. TIMMERMANS

De voorzitter,

M. CAPOEN
